

Preč. Dr. I. D. Višošević rektor grkl. Sijemeništa Zagrebl. gornji grad

РУССКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНИ ЮГОСЛАВИИ

Виходза кажди тидвень. — Предлѣта на рок 60 Дин., на пол рока 30 Дин. За Америку и други крей 2 доллѣри рочне.

Предлату и шицки писма до Редакци и Управи треба посилац на адресу: „Руски Новини“ Пашкоревци (Югославия).

У прекосц.

Познати председатель Масарик написал раз у своей еденей книжки, же природа Славянох революционарна и прекостна. Народни сербски преданиа гваря, же и вельки юнак Кралевич Марко у прекосци прииял турску виру. Еден добри познаватель нашого народу гварел, же Русин шицко цо зроби доброго або недоброго роби то нам зос прекосци а не зос прешедченя. Не шицко баш у тим правда, але мушнме инак припознац, же у нашим народзе ест вельо прекосци. А прекосци то знак неспосищености и злосци.

Кед ше даяка красна идея сце до живота запровадзили уж ше найду прощивливи — у прекосци. Так при читальных, так при задругох або гоч при зких ильших просвѣтних змаганьох. На и там дзе постога позитивни закони прѣписани, котрих ше кажда муши примѣти и окончовац, найду ше так цо думаю, же их ниц не вяже — прекосци. У остатних часох тот прекосци вибива часто при церкових управох, па и при найвекшей чловецей святини — при вири. До моди пришло грожиц ше и шашии зос «православиєм». Найвѣлшии приклад тей прекосци най потожув тот, цо сам писатель тих шорикох дожиц:

У парохи Н. С. умар еден наворач без сповѣди и покаяния. Паноцец не спел го поховат, бо по церковних законех такога чловека священик не имѣ поховат. Але приходзи родзина и депутация до пароха и захтепа, да ше умарти похова зос шицку паралу ягод и други чесни парохиян, бо вони заплаца, а кед не, та шицки прейду на «православну» виру. На то им паноцец одповед: «Идце такой ише вам я на штемпли дам! Але неедного наворача не поховам». Кед пишли зос канцеларии гвари еден спомедзаних: «Чуй ши Янку, цо поп гурорел?» «Ша, чул сом», гвари Янко, «баш не прейдземе, най ше триж з нами да здохне. — у прекосци».

На другим месце виражнело ше место подзника. Еден старши бачи, котри думал, же зна куцки шлизац сцел буд подзник. Кед вибрали другого мѣстного, вон у прекосци прешол на православну виру. Легко було прейти, ало тѣраз ше барз чежко врациц — бо каждому чловекови барз чежко припада признац своѣ хибѣ.

У новиныхнедавно стало о тим, же и еден жид у Београду прешол на православну виру прето, же му його рабин (паноцец) не сцел поховац жену док не виплаци дужину роковину. И там мушел плашии, але сто — прешол у прекосци.

По войни людзе погажели шицки вредности, па за виру думало, же то тивкивова кошѣля, котру треба каждей соботи одруциц. Шицко ше поставляло на тарговску основу, па чом би ше и з виру не лиценцирало: хто да বেশей. А пламене зос «православиєм» то вѣшка рентабилна ствар, же би ше так вицагнуц од дужносцох, котрих маме гу своей вири и цѣркви.

Паноцец II.

Др. М. Винай:

Роздумоване о чловечим живоце.

Юлий Пајо скорей як почне бешедовац о поединих стварох важних за щесце постави питане: чи можеме буд щесливи?

У чловечим живоце ест вельо злого.

У природи видзиме, же панув дзивиана: жвири же колю и таманя едни других. Природа сишла и през милосердия и часто грожи чловекови. Часто му уничтожи и живот и шицко, цо вон ма. Па и мѣдзи людзми видзиме часто, же сила и лукавство надвада правду.

А гу тому приходзи шмерц, котрей ше людзе так боя, а котра у найзгоднейши час прерива живот чловеци.

Але не шицко таке чарне як их вельо толкуѣ. У живоце ест вельо радосного и на то треба обрати своѣ увагу.

Гвари Юлий Пајо радуйме се дзелинскому шмиху, дзельме радосци з тима, котри маѣ успеха у работи, уживайме у лѣдзох добрей дзеки и у красох, котри нас ошкѣлѣло.

Проти злого треба ше борити, а не нарикаи над ним.

Мудри людзе вше роздумовали и писали лем о красних стварох, бо знали, же од бриткосци и бида нет хасну и напредованя.

Правда, гвари Юлий Пајо, же шмерц закончуѣ наш живот. Но вона не циль нашого живота, лем конец.

Кед би ше дахто тужел на живот, прето же раз ма умрет, буи би подобни на того, котри би ше на свадзби лебо на даякей забави, не радовал лем прето, же свадзба або забава не тирва на вики, але на своѣ коньчину.

На концу конца шмерц е ошлебодзене од самого живота.

Кед ше чловец уж докц паробел през цапи дзень, статко му прилле до одпочина. Так и кед чловец уж шицко прежил, добре му придзе, кед найдзѣ свой отпочивок.

У шмерци видзи ше победа правди. И силни, и лукави и розручоваче (розтратни) шицки у задѣлим видиху видаз яки нески и подли бул их живот.

Гоч була природа, котру телѣ краси украшуѣ дзива и през милосердия, вельо раз хладна и нѣма: ми видзиме и з дня на дзень ше ошѣцуѣме, же у ней панув верховна мудросци и розум.

И у ей собитних исто так пануѣ закони, як и у нашим думаню. И тоти закони природи и нашого думаня прекраше ше соглашуѣ.

Природа гон и нѣма не глупа, як ше пейм видзи. Вона у себе криѣ причини и послѣдки, котри су повили вѣщезнейей мудросци и розума, котрима ше ми дивуѣме.

Прето и нашо щесце не у глосних уживаньох. Воно е у думенним нашим живоце.

Ми себе не можемо ані задумаць, як би красиви чоловіки живог буд, кда би шицки людзе були праведни, кда би не було подлінох, неробох, чкодоробох, котри сїу на рачун других жиц, а котрих ест впадзи у величезним числу.

За тим мушине вец, да человечество востане друштво роботних и праведних людзох. Теди тодзен человек розвиц шицки своєю способносци. Зла нестане, та и сама шмерц по щешливим живоче не будзе страшна.

(Далей будзе).

Анарей Мудри.

Пада шніг.

Шніг цихучко пада, вец,
И прхцера шлахту билу,
И закрива жем, конари,
И над нами стреху милу.

Поматые лем з теплой хижки,
Пахульочки як летаю,
И повесе, з чїю силу,
З неба воши так падаю.

Чия рука их розтреста,
Зос чим их так обилела,
Чия сита тото чудо,
Указала — сотворела?

Добре знаме и душа нам,
Шицким едак то гутори,
Же то лем сам Бог єдини,
Може таке да сотвори.

УКРАЇНА.

Крачуц у большевицкей України прешол того року мирнейше, як гевтих рокох, то ест того року не робели большевицки безбожїки тельо пропаганди проци церквї и проци

Габор Костельник.

Казка о швету.

Кед Господь надумал створиц швет, приходели ту пьому вшелїяк думки, по ше роздали у вичносци и одходавели до вичносци.

И радасия йому єдин думки: Створи таки швет, котри би бул достойни Тебе. Най шицко, по створиц, будзе подобне до Тебе, най будзе таке, як Ти, добре, як Ти вешливє, незмьнливє, помомилїкє, безпечне, вєчне... Естли ца їх створиц буду Твоє дзеци, а Ти будзеш їх оцом. Дай їм зос своїй природи, кельо найвшеї можєт: Як найвшеї живота, добра, щєсця, правди, красоти...

И будзе швет, цо го Ти створиц вичним райом.

А други думки радасия Творцови так:

шветкованю Христового Рождества. Тоти церквї, цо их большевици вже не заварли, були подни народа, бо баш народ вше бул шире побожни. И зводїц большевици тєра не франкєли, лєм не було з ним, бо зводїц большевици уж дашо позаберали и направели од нїх — дагла.

Нїб осудвених на шмерц у Польскей

Було у остатнїх 16 мешацї, од кеди там увидасия „Нагли (ирєки) Суд“. Тот суд увєдали Польци прето, бо у остатнїх часох бара вец у Польскей умножели убойства, крадзи и шижоуство. Але тєра шє вїдєкєло, же од того число злочинох шє не аменьшалє.

Болгарска кралїца

котра є римокат. вїри, роздєла тих дньох дзїачє. По догваркї, котру и кралїца и болгарска краль Борис (православни) подписали пред визачьом, шицки их дзєни маю шє кресци у католицкей церквї. Але тєра тогє дацко покресцєл православни болгарски владика. Проци тому оштро протєстїрал у мєшу св. Отца папи вїго послажк у Софїї.

Большевици штрєляю роботнїкох.

У нашєй фабрикї платна недалєко Москви заварил большевици чєкисти до гарнїту 400 роботнїкох пре „саботаж и контра революцию“. Од нїх такої цо бїлим даю заштрєляли чєкисти 15 роботнїкох, котри гуторєли проци большевицкей власци. Роботнїцкї тєй фабрикї бара страдали од гладу и од ями, але шє ето ані поносояц не имєли, бо то шє вола у большевицкох „саботаж и процїреволюция“ и зато тако штрєляю.

Нова румунска влада.

Влада, котрей стал на чолє Др. Мано задекларєвала, бо краль не дал, да генерал Дмитреску одступи з положял шєфа полковнї. Нову владу аложєл Вайда Вєвод. Чи тогє нова влада зробя дацо за полєпшєнє чєжкєй, не лєм заводскєй але и политичнєй крїая у Румунскєй, то вєлькє питанє.

Виробнованє оружїя.

У французскїх фабрикїох бара шє даляга. Прешлєго року вивєжєно з французскїх фабрикїох до другиц державох лєвє раз и тельо оружїя и мунїциї, як у 1931. року. То знак, як шветово политичаре „утвєрждаю мир“...

Японска не сцє союзу в большевицкїми.

Большевици понукєли Японскєй, да и воєна направя и нїма догварку о нешєпаданю то значи, же не буду мєдзи собу воєвоєц, як цо то зробєла уж Францука и Польска. Але Я-

Нашо шєстри, цо прєд нами забрали глас, радєли Тебе од шєрпа. Ми Ци будзємє будзємє радєци од розума.

Створ таки швет, бєаконєчни... Твоє створєнє уж не буду ровни Тебе. Прето створ їх такима, да не воши и сами муша од часу до часу прєшєвєци, шє нїца побуду ровни Тебе. Не допусцїуй своєго створєнє, ту себе бєа усїнту.

Створ таки швет, у котрому буду помїшани шицки ступнї живота, шицки ступнї добра, шицки ступнї правди — од нїчєго до бєзкраю. И гоч у Тебє лєт цєрєпя, най будзє у швету грїх; гоч у Тебє нєт обману и цїганьствє най будзє у швету обман и цїганьствє. Шицки ступнї цєрєпя, шицки ступнї грїха, шицки ступнї обману и цїганьствє — од нули до бєзкраю.

пони вїдно познани большевицкох лєпше як Французи и Польци и знаю, же большевицкїм нєт цє вєрнї, бо воши жиє лєм од цїганьствє и спрєводжєки и прето большевицку понуду не цїряли.

Канада таргує в большевицкїми.

Большевици купєли у Канадї 100.000 фєлатї статку и 10.000 тоннї сїровєй скорї и заплатєли за то двє раз вєкшє цєну, як шє у Канадї прєдава. Тотє шицко вїдєла большевици зос наїфту, (вытїрїол), котрей у Канадї нєт. У Лондону бара невєдовольнї з тоту тарговину Канадї, бо Канада на конферєнцї англїйскїх доминиївох (союзнїц державох) прєша жєдалє од Англїї, да прєстанє в большевицкїми тарговку, а тєра еє сама таргує.

Сєдєм чуда старєго шветє.

Храм Артемїдї.

Вєцєй раз мож чуц, дзє шє гутори: „Тї Геростат, Геростова слава“. Цо шє в тим сцє повєсц?

Прїповєдалє шє у старїх часох, же бул єдєн человек Геро котри сїрац сїєл постєл славнї. Пробовал шицко, лєм да зробя дацє вєлькє, да швет можє и нїм прїповєдац, але нїч му не шїло од руки. Теди шє ародєла у нїкому злодїйска дума — да запалї найлєпшїє на цєлим шветє храм-церкву. Тот храм бул у Малєй Азїї, у варошу Ефєз, а бул пошвєщенї лєганскєй богинї Артемїдї. Цо надумал то и зробєл и запалєл храм, котри цєлом згорєл. Двєцє роки познєйше збудовали храм на ново и вои бул вше лєпшїє як старї.

Другоки бул 104 метєри а шкронї 50. Наоколо булє 128 вєкрєснї вїробєнї слупи у двє шори. Каждї слуп бул 18 м. вїсоки а двє м. од жєми бул краснє зос златом украшєнї. Тєлї слупи вглєдали з далєка як лєс слупох, а з далєка то бара краснє вїшатрєло, на цєдалє и прето далї тому храму мєно „Шєстє чудо шветє“.

Тоти слупи вїробовєл найславнїшїи грєчєски майстор Скопас. Прєд храмом стал вєлькї олтар, котри вїробєл други славнї грєчєски майстор Праксїтелєс. До храму прєвадєсли зос шицкїх странох мраморнї вїраци, по котри людзє прїходєли до храму. На тєрасї прєд храмом стала вєлькє статуя богинї Артемїдї и вєльо други статуї.

Тот други храм стал, аж дои на Ефєз не иє нападєло дашє германсєо плємя Готи, котри сталєли Ефєз а вєдно з варошом згорєл и тот славнї храм. — Шєстє чудо у старїм шветє.

Най го будзє од Тебє, а лєм не од Тебє. Най нєможлївє будзє можлївє, да ані єдно створєнє не можє розвїзєц цєлєй загадки шветє.

И будзє швет вична шкєла, божєствєна шкєла достойна Тебє.

Тєдї гварєл Господь першїм и другам думком, цо сталї прєд нїм як ангєли нєбєснї:

Послухам вас и єднїх и другиц, бо ви достойни мнє, ви божєствєнї думки.

И створєл Бог двє шветї: єдєн — вичнї рай, други — вичнї школу. И обидва тоти шветї злучєл до єдногє шветє.

О вичнїм раю нам гварєл тот, цо з вєбє прїшєл до нас — Христос; а у вичнєй школї тєра живємє.

Морски светиљник на Фаросу.

Јак остаток чуде у старим вику симбиал ше вельки морски светиљник на острову Фарос.

Тот остров лежи у Средоземним морю на проци того места, две вельки египетска рива Шил уходи до моря. На тиз острову збудовали вельки светиљник, котри мал тоту циль, да да аос своім светлом угазуе ладьом, же ше удалеко находза у морю каменисти скали, на котри: би ше ладя могла розбити.

Будовал ю Сократос по розказу египетского краля Птоломея.

Тот светиљник то була турня висока 128 метери и даелала ше на три часци: долня част була висока 60 метери, штретна 30 и горня 38 метери.

Збудовани бул тот светиљник 279 року пред Христом и стал аж до 8. вику по Христу. У нѣм було 300 хижи, у котрих бивали сжукителс и урядики. Пострадал вон од трешени зема.

На того месте збудована була вояна крепост Мачелуох.

* * *

То сто були тоти седем чуда у старим швецех, котрим ше теде шипци начудовац на мотди. У напкам часу не були би вони пѣйки чуда, крѣм пирамидох, котрим ше и напкам доси начудовац не можеме.

(Копец).

Ковани пенаж од 50 Д.

Тих днѣох виготовени нови стриберни пенаж од 50 Д. Вон векови од 20 динаровой монети, а ма з едней страни напис у кириллице „Александр I. краљ Югославие“ а на рубу ивокколо у латиници „Бог чува Югославию“. Того пенажу направено у Београдскѣй фабрици („кованицѣ“) за 530 мил. Ведло з тима пенажма приду введлуго до промету и нови папероах од 1.000 Д. и так будзе у нас вецей пенаж у промету те оада то принесе полгечено шипцим державцим.

Чом?

Чом то вше, кед дзѣнь мѣтин, душа немирна, цѣрпи и жада слѣнка?

Чом тераз витор навива на нѣо чу- дну, неслухану шению болѣо?

Чом згадка прешлого дзѣциньства прелѣва очи зос слезу?

Чом рѣки мойо слабию при дѣмки на югреншѣ дзѣнь?

Чом краса вше од нас далско?

Чом любов наша у снах вше красна?

Чом? Парѣ по души тот вопрѣс. И югре исте чека ме того.

А повесѣ, да одлетча, вет кому. Шобов данека од лѣдзох. Днѣ нашо и живот — за нѣо не знаю.

С. Саламон.

Нови бюджет Савскей бановини.

Тих днѣох зидзу ше бановинска ваступици („вечници“) Савскей бановини да розправяю нови бюджет за 1933. рок. Предлог того бюджету вкноши 100 милиони, лем за 10 милиони меней як влош. Тот бюджет мушел би буц вельо менши, бо кризе вше горше. Оада го бански вѣтѣйди и зменьши, бо вони жию у нарѣде та вхѣда, як ше нешка чежко порция шиди.

Правели велзнични карти.

У Новим Сиду заварта касирка на желзничней агенциѣ Деванович прето, же у друштву и другима правела и предавала желзнични билети. Умкшани до теѣ ствари и високи урядици у Суботици и Београду. З початку Девановичка вшико таела, але кед ше оѣ спл, ученик В. ктасѣ гимназиѣ, загрожел, же ше заштрелѣ, кед мац не призна шипко, вона вец признала.

27.000 пульки

вивежено за Крачуи зос Златара до Англиѣ. Параста достали за нѣх милион и 300.000 Дин. У Англиѣ в стари обичай, же за Крачуи муши кажда хижка мац печену пульку.

Будовани Београда.

У прешлим року збудовано у Београду 634 нови хижи, од того 170 на два и вецей поверхи (кондегнациѣ). Шипци тоти нови зланих преценети на 320 милиони Дин.

Люблина авиола 55 милиони.

Прешлого року вивило ше у главним словенским жарошу Люблина рижного ваяпо за 55 милиони. Як за терапни час вгледѣли превельо, зкпатра, як да ше у Люблини найвсцей вше.

Нашо дописи

Писмо зос Београду.

Ритко кеди ше Русини у Београду так торжественно чувствую, як до ше чувствовали тих Крачуишки Шветох. Преморени зос кандидецким бригам, — бо вкшнина од нѣх приселела ту лем зато, да зос трудом зроби себе фалаток насущного хлеба — з радосту дочекали тот рижки час, котри ѣх ошвижуе и духовно и тѣлесно и дѣла ѣм охотн за будици зматаня.

Розмати у пудзани, незнаюци часто еден за другого, далеко од своѣх руских валалох, далеко од своѣх красних руских народних крачуишких обичаюх, одзѣвни од своѣх наймилишких, жадни своѣго — жини вонк як потрацени овечки. Але тоти крачуишки швета прервали ѣх кандидецки брига, збѣднали ѣх ваного ту другому, зробели ѣм тоту радост як и другим Русином по наших руских валалох, да и вони зидивни за еден таки прешрасни часок, пригадаю себе можебуц лепши и щешливши часи своѣго живота, але у исти час да себе даю вважно: падию на лепшу будициносц. Побеже на ѣ београдски парох о. Я. Будински мушел нацивни братох у Южней Сербии, замекал го у Београду о. Свѣдѣи Йоаким.

Стараньом Др. Й. Свѣдѣя, коцурского канелану нашля зме ше ведло у французкей церкви, хтора жишик служи як дривремена церква за ваню богослуженя. Не легка то работа була походзаци младому паночому по цалим Београду и позберац нас. Аня його труд бул означени зос завидним успихом.

Питок на 6. годзин вѣтар тримал о. Свѣдѣи Савоиче по хторе ше занѣл гошц велько число Русинох. Шипвал пан Н. Бѣсерович зос Коцурѣ, доновимсковани дѣвѣк у Ст. Вербиане. В субботу на 8. годзин рано маца зме югреншо, а од 9 годзин почала служба Божѣ. На служби шипвал хор Украинцох-грекокатоликах.

По служби зивали зме ше у сази парохнѣ Прес. Богородици две амт були справди достойно почасцени. Гоч зме ше медисобно у животу аѣ пѣда невидзѣли итак нам мило було же нас уж и ту вст и же зме ше ведло нашли. Интересантео було послушати тужня слова наших братох Украинцох, котрих немилосердна доля одогнала од ѣх оцѣвцини: „Браца, наша мила мац Украина чежко хора, але да Бог же ше вигадрави и же едного днѣ откобѣнеме заш на ѣй першох“. — Вешеле, ше предлужело аос вкшеним як бачиванскама так и Украинцима и аос падию на лепшу будициносц.

Па итак барѣ фришко прешли тоти даскельо годзини вѣпей взаимней радостѣ. На нѣх вам остав едино красни спомаи и же лане да ше у будициносци так виходзѣме.

Боже, дай!

Олеар Мик.

Миклушевци.

Крачуи

зме весело препроводзели. Шипвакох було вельо и вкшених, а пришли и зос Чаквцох римогатиликѣ шипвац. Церква була през шипци три дѣи полна, а особеко на полноци (11. годзин) и на св. Служби Божѣй.

Доманинѣ шипвацки хор прешрасно шипвал на шипки три дѣи, на св. Служби Божѣй. Хор поткомогли зос своѣм шипваньом и кешо шкѣляре семикарци. Одлично одшипвали хор „Слана по вишиках“, „Рождество“, „Тайнство страшно“, „Вселеная“, „Небо и Земля“, „До Вѣфлѣма вни“, и други шипванки.

На други и треци дзѣнь вѣтар у 6. годзин приказовали школекѣ дѣци „На Вилѣю“ (то було друковане у Руских Новинох), „Неспелюли“ и „Крачуи при ватульках“. Школа була обидва вѣчари цалком полна. Публики було доманиней и страней. Красни материалини успих (700 Дин., а улазница була 1 Дин., 2 Дин., и 4 Дин.), то звак и морялногѣ успиху.

Бурза

Нови Сид 18. I. 1933.

Жито	195—205 Дин.
Кукурница бачка и срямска	50—60 Дин.
Кукурница нова за март—май	70—80 Дин.
Кукурница нова сумѣна	60—75 Дин.
Ярец бачки и срямски	60—62 Дин.
Овес	90—100 Дин.
Мука 00	275—290 Дин.
Мука число 2	265—280 Дин.
Мука число 6	190—210 Дин.
Хромилѣ	45—50 Дин.
Пасуля	90—100 Дин.

Як згорел Атлантик?

Якщо ще коротко, же на морю згорела найкраща і найкраща французка ладя „Атлантик“. У тих землях нещасну пану швидко повинні обширно. На нм єдемє вадим читательськ тоту подію дуже опширнїше описати.

Огонь ше появиє у одній кабіні І. класи на 4. годині рано. Радіотелеграфїст ледко могол послати молїту за помен, бо огонь залядел такує кабіну, де бує радко-телеграф. Терпя прїшла на вомой „Атлантику“ ваченца ладя „Рур“. За нх прїшлї и други ладї. А у воздуху зявєли ше аероплани. Але огонь на ладї иседал ше нїде загнїти. Шесє було, же Атлантик не вожєл путнїкох, бо баш вїшєл до французкого порту Лєсар, и мїал лїж 230 лїдзох.

Кєд капїтан видєл, же огонь загнїтиє мож, росказал моршартї, да охаїя ладї и да свашую свой жїзот. Остатїи скочєл до моря сїм капїтан и сїзїшєл ше на однєй рїбарскєй ладї. Погнїло 19 марїарох.

Ладї, котрї прїшлї „Атлантику“ на вїмоц, почалї ше мєнїтї собу обєтїнцї хто пєрїєм руцї на горупу ладї свой пєльваш. Бо мєдїи народнє морскє право одредує, же огабєца на морї ладї, постєнє аїлєснои того, хто пєрїєм з нїю завладє. На остатку надїлєдалк Франїуїї. Обгїдєнї „Атлантик“ прїцїлїл до французкого вомого порту Шєрбур. Ицє ше не знає чи „Атлантик“ можє будє оправїл, чї го розберу, бо оправок годєн вєщєй копїтан, як нє ладї вєдєл. Вона булє обїтурана на вєщєй мїлїонї.

„Атлантик“ булє єднє од найлєпшїх и найвєкшїх французкїх ладїох, булє наймодєрнєйше ушїорєна. Мала вона тако мєцнє елєктрїчну кєнтрєшу, котрє годїлє розкївнїцї цїлїє адєн варїант зєс 15.000 жїтєлї. На мосту ладї дєє ше обїчно путнїцї шїйтєлї, булє направєна цїлє улїцї, зєс вїшєлїкїма таргоvnнїкїма. Булє на „Атлантику“ краснє капїтан.

Прїчїна огнїю ицє не прїнайзєнє, лєм думам же нєстал од елєктрїкї. Чуднє же влоїл згорєл тїж єднє французкє ладє „Жорж Фїлїпар“, а прїчїна огнїю тїж не булє повнїтє.

Цєнї жїтїю у остатїїх днїїх бєрє скочєлє, — од 150 на 200 л., у Бєлїкєй вїлєцїї и вєсїї. Прїчїнє тєму тє, же жїтє вєт, а таргоvnнїкї гєдєлє. Пашу повнїтї, же бї могол прїсїц до того же будємє жїтїє того року увожєвїцї.

Кукїрїїтє ше того тїжнїя куїїк на цєнї подєвїглє. Тєрєа ше плєцї у Срїмє и Славонїї 50 до 60 лїн.

НОВОСТИ.

100.000 лїрї нїградї одредєлє вєршкє упрєлє у Фїрєнцї (Италїя) тєй фамєлїї, котрє у врємєнє од 1928. до 1932. року мала штєрє новородєнїх дєлї. Дєцї мушє буцї законїтї и мушє мацї завнїчїносцї у Фїрєнцї.

За редакцїю одпївєдє: Др. Матїя Пєтлїч, проф. богослїовнї у Дякову.

УЖ ВИШОЛ Руски Календар за 1933. рок

И уж развєслєнї до нєнїх вєлєлєх. Прїчїнї поє рускїм хїжкєм нєлїє вїшєлїкєго, читанїя: набожнєго, забавнєго и поучнєго. Єст у нїм и вєлїє краснїє сїлїкї зєс нєнїх вєлєлєх и зєс шїєтє.

Вєлїкє новосцї у тїм калєндару єст у тїм, же у нїм поданї найвїжнєйшїє и нформациї о рускїм народу, о нашєй дєржавї и о швєцє, а єст и занїмївї оглїд вїжнєйшїх подїїох у швєцє за прєшнї рок.

Прєтє каждє рускє хїжкє най сєбє тот калєндар набївї. Калєндар є такї истї вєлїкї, як и лєнїскї, (192 бокї), алє ипак **Цєна му знїжєна на 9 Дн.** Так, же го и найхудобнєйшїє рускє хїжкє можє набївнї. Мож го достатї на каждєй рускєй парохїї.

+ Большевицка порция од крєвох. — Большевицкє владє вїдалє наредбу, же ше од нєнїкєй крєвї мушїє вїлєцїє порцїя и то з млєком и маслїм. На рок мушїє ше дєлї од єднєй крєвї од 50 до 280 лїтрї млєкє зє порцїю. Ицє ше не знає, чи ше будєє и од другєго стєткє плєцїє порцїя.

+ Зашїл дєцкє. — У єднїїх вїлєцїє колє Ковлє на нашєй Вонїї (котрє тєрєа под Пойбєску) вїлєцїє вїлєцїє Дєнїлїк заплїл шїжкє, цє мал. На остатку прєдал цїганом свойо дєцкє за двє лїтрї пєлєкї. Алє жєнє його явєлє полїцїї. Суд засудєл дєнїлїкє на рок тєрєнїту, а дєцкє вїлєцїє од цїганєх нєвїлєцїє. — **Єтє до чєтє доводєтї нїжнїстє!**

ДУХОВНИ ЖИВОТ.

Недєлєя по прєсвїщєнїю.
Авєстол: Ко Ефєсєм 4, 7-13.

А тї мєркїю у шїцїїм. Будєз цєрпєжлївї, роб дїлє вїлєцїєлїстє, оковнїчїю свойо службє. Јє я уж нєдєсї на жєртнїцї и кєнїчїнє мєя блїзкє. Борбє сом добру прєборєл, вїру сом занїлєл, драгу свою сконїчєл. А на остатку прїпрїлєнї є зє мнє вєвєцї сїрєвєдлївоснї, котрї мї да Господу того днї, судїя правєднї, и нє лєнї мнє, алє и тїнї, котрї шобїм будєтї його прїход.

Послєнїє Ефєсїаном напїсєл ап. Павлє з цємїцїї у Рїмє, краткє врємє прєд своєю смєрїю 65. або 68. року.

У Ефєсу и околїнї нєказовєл авєстол Павлє прєз 3 рокї дєнї и нєц. И до того мєстє прїшлї нєвїрїтєлє Божї, котрї сцєлє рєвєлєдїц дїлє якє яон там збудовєл. Прєтє сє. Пїлєл зєс цємїцїє у Рїмє нїшє Ефєсїаном, да іх мнє рєв поучнї и утвєрднї у сє. вїрї, и да ім рєстєлєкє повєднї найлїбшїє тїлїн хрїстїнскєй вїрї.

На початїку 4. глави опомнїлє авєстол Пєвєл Ефєсїаном, да сїрєвєдєлє жївєт дєстїоїнї Божєго повєдєнїя; да „чувєтє єднєсцї у вїрї и да мєркїю на соїю мїкрє“.

Зєс сїловнїкї днїїїїкєго Авєстїлєлє нїчїю нєс дук Свєтї зє устї авєстїлєлє Пєвєлє, же Бог сївїно дєрїє порєздєлєвєл мєдїєн нєсдїїїх лїдзєх по своєй свєтєй вєлї и прєжудрєснї. Сєя Бог вїбрєл єднїх зє апостолєх. Вон іх послєл єд нїцї по цїлїм швєцє, да проповїдєю Свєлєгєлїє Иєсусє Хрїстє и да оснєю новїє цєркїнї.

Другїх вїбрєл Бог, да прєрокєх, ядал ім службє да тїлїкїю и нїлїчїю Св. Пїсмї. Трєтїх вїбрєл Бог на проповїднїкєх. Тїм дал, да проповїдєю Иєсє свєтє Свєлєгєлїє цїлїма народїкїм.

Шчєртїх вїбрєл Бог зє учїтєлєх и лєстїрїх: тє вїлєцїєлїє и свєщєнїкї. Вонї маю управлєцї и водєцїє вїрнїх до вїчнєго блєжєнїстєя. Шїцїнї тотї службї Бог так порєздєлєвєл, да тотї служїтєлє вїполнїюєтї своєо службє єднїє другїм прїпрїлєгєтє. Тотї службї як длугє будє тїрєвцї, лєк нїлїкї лїдзєє кє лєсїїїїїїнї єднєсцї у вїрї и прїлєвє познєвєнїє Сїнє Божєго. Алє тєдї повєдєлє сєвєршєнїє лїдзє: бє у іх дїлїох будєє прєбївєцї сєя Иєсусє Хрїстє и вїлї іх будєє прєвєдїкї.

Тотї ілїкїє дєрїє дєлїє Бог по заслугєх Иєсусє Хрїстє.

Наука. Понїтуєтї тїх, котрїх Бог вїбрєл зє дїлїох нєстєлєлєх.

Постєновлєнїє: Будєм нє стїрїцї вїлїхєсєкєлєцїє своєо дєрїє, якї мї є Бог дєл, да цє вєщєй дєбрє зрєбїм як члєнї Цєркїнї Хрїстєвєй.

На прєдєй хїжє у Кєрєстєрє

на цїлїлїлїлїрє дїдє Мїкєлє Шовїцє. Хтє сїє куїїк нєвї ілє обїлїєтї Мєлєцкє Дїорї на Дєржавкї.

Предплатником у Америки.

Модлїє нашїх амерїканскїх прєдплатнїкєх, котрї ицє своєо прєдплатїтє за прєшнї рок нє нєжїрєлї, да ю такої пошлїє. Послєцї трєбє нє прєз бєнкє чєком, алє долєрнї у прєпоручєнїм (рєдїкїстєвєнїм) пїсєму.

Друкє: Бїскупїїєкє Тїскєрє у Дякову.

Вїдєвє: Мїхєлїє Фїрєк, Пїшкєрєвїцї.